

Perenitatea teatrului

În fiecare an, în luna martie, sărbătorim Ziua Mondială a Teatrului; întreaga omenire omagiază ceremonialul creației scenice, închinat deopotrivă actualității și istoriei.

Durează teatrul de peste două milenii și jumătate, sub cerul Eladei, sub toate cerurile planetei noastre: de atunci, popoarele îl celebrează continuu într-o splendidă perenitate. A însemnat și înseamnă teatrul, de ieri și de azi, de pretutindeni și de la noi, fenomen de cultură, de civilizație spirituală, imagine a vieții ce ne împresoară, cu multiple sensuri și semnificații. Atestă istoria teatrului universal și contemporan virtuțile poeziei dramatice și cele ale artei scenice, într-o unitate iradiantă care lărgeste orizontul cunoașterii, îl înobilează pe om, îi sensibilizează participarea la o realitate ce se vrea continuu mai bună, într-o lume a echilibrului, a armoniei, a progresului și a păcii. Minți luminate au încercat să definească teatrul în chipuri diferite, dar toate aceste înalte cugete au fost convinse de scopul educativ și moral al artei scenice. Înseamnă teatrul și realitate socială transfigurată în imagini scenice, și artă a sublimului, a eroicului, a gestului uman civilizator; *înseamnă teatrul, totodată, artă a comunicării*, prin al cărei patos (apelându-se la modalități distincte, strâns legate de reperele convenției scenice) se acționează în consens cu năzuința de perfectibilitate socială; nevoia de pace a tuturor popoarelor a găsit întotdeauna în scenă un lăcaș primitor, un element activ. Mai mult decât oricând, teatrul contemporan

este chemat să participe la opera de educație, de desăvîrșire a omului, într-o deschidere înnoitoare a aspirațiilor sale. Sigur, teatrul îndeplinește multiple funcții; dar importantă este cea educativă, morală, civică, patriotică — funcție care, prin intermediul esteticului, modelează spiritualitatea și sensibilitatea oamenilor. De ce este peren teatrul, de ce vorbim despre perenitatea actului teatral? Pentru că teatrul este un fenomen de cunoaștere și înobilare a spiritului, și, ca atare, pauperă mi s-ar părea o cultură în afara artei scenice. Nici o altă expresie a culturii nu poate înlocui creația scenică. Sinteză organică de arte, teatrul este o artă de sine stătătoare și aduce o nouă dimensiune în paleta multicoloră a sensibilității umane.

În societatea românească socialistă contemporană, teatrul se constituie ca modalitate de afirmare a idealurilor actualității, ca formă educativă complexă și activă, ca modalitate de cunoaștere și comunicare.

Realității noastre, teatrul îi restituie imaginea într-un spațiu virtual al năzuințelor. Teatrul contemporaneității socialiste are nobila misiune de a transforma clipa în istorie, în istoria înfăptuirilor pe care le zidim cu elanul înnoitor al creativității.

Dina COCEA

președinte al Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale